ita q̄buſq̄ noīatis mẽbris eiꝰ q̄ in nobis vi
ſibilia ⁊ corporea ſunt: potẽtias opationũ
oportet intelligi: ne ſepe iſta repetant. Nõ
enĩ corporeũ fas eſt putare: qḋ dñs deꝰ nõ
ſonãtem vocẽ: ſ; ꝑ oratione cordis exaudit.
Judicare pupillo et hũili: Jd eſt
non ei q̄ cõformat huic ſeculo: neq; ſuper-
bo. Aliud eſt enĩ iudicare pupillum: aliud
iudicare pupillo. Judicat pupillum: etiã
qui cõdemnat. Judicat autẽ pupillo: qui
ꝑ illo ꝓfert ſententiã. Ut nõ apponat
vltra magnificare ſe hõ ſup terrã.
Homĩes enĩ ſunt: de quibus dictũ eſt: Po
ne domine legiſlatorẽ ſuper eos: vt ſciant
gentes qm̃ homines ſunt. Sed etiã ille qui
eodem loco intelligit poni ſup eos: homo
erit: De quo nũc dicit: Ut non apponat vl
tra magnificare ſe homo ſuper terrã: cum
venerit ſcilic; filius hominis iudicare pu-
pillo: qui ſe exuit veterẽ hominẽ: atq; hoc
modo tanq̄ extulit patrem. Poſt occulta
ergo filij: de quibꝰ in hoc pſalmo multa di-
cta ſunt: erũt manifeſta filij: de quibꝰ pau-
ca in fine eiuſdẽ pſalmi nũc dicta ſunt. Ex
his autẽ titulus factus eſt: que maiorẽ hic
partẽ tenent. Poteſt ⁊ ipe dies aduẽtus
domini recte numerari inter occulta filij:
q̄uis ipa dñi pſentia manifeſta futura ſit.
De illo enĩ die dictũ ẽ: qḋ nemo eũ ſciret:
neq; angeli: neq; virtutes: neq; filius ho-
minis. Quid ergo tam occultum: q̄ id qḋ
etiam ipi iudici occultũ eſſe dictũ eſt: non
ad cognoſcendũ: ſed ad ꝓdendũ. De oc-
cultis autẽ filij: etiã ſi quiſq; nõ dei filiũ ſ;
audire voluerit: ſed ipſius Dauid: cuius
nomini totũ pſalteriũ tribuit (nã dauitici
vtiq; pſalmi appellant) voces illas audiat
quibus domino dicit: Miſerere noſtri fili
Dauid: atq; ita etiã hoc modo eũdem do-
minũ chriſtũ intelligat: de cuius occultis
iſte pſalmus inſcriptus eſt. Sic enĩ etiã ab
angelo dicit: Dabit illi deus ſedẽ Dauid
patris ſui. Nec illa ſentẽtia huic intellectui
cõtraria eſt: qua idem dominꝰ querit a iu-
deis: Si filiꝰ dauid chriſtus eſt: quõ in ſpi-
ritu vocat eum dominũ dicens: Dixit do-
minꝰ dño meo ſede a dextris meis: donec
ponã omnes inimicos tuos ſub pedibus
tuis. Dictũ eſt enĩ imperitis: qui q̄uis vẽ-
turũ chriſtũ ſperarent: ſ;m hoiem tamẽ eũ
expectarent: nõ ſ;m qḋ virtus et ſapientia
dei eſt. Docet ergo ibi fidẽ veriſſimã et ſin
ceriſſimã: vt ⁊ dominꝰ ſit regis Dauid: ſ;m
qḋ eſt verbũ in principio: deus apud deũ:
per quod facta ſunt omnia: Et filius: ſ;m
qḋ factus eſt ex ſemine Dauid ſ;m carnẽ.
Non enĩ dicit: nõ eſt filius Dauid chriſtꝰ:
Sed ſi iam tenetis ꝙ filius ſit eius: diſcite
quõ ſit dominꝰ eius: vt teneatis in chriſto
ꝙ filius hominis eſt: ita enĩ filius Dauid
eſt: ⁊ nõ relinquatis qḋ filius dei eſt: ita enĩ
dominꝰ eius eſt.

Explicit Tractatus de pſ̄. IX.
Incipit Tractatus de pſ̄. X.
In finem pſ ipſi Dauid.

Nua tractatione titulus iſte non in-
diget. Jam enĩ ſatis tractatũ eſt: qḋ
ſit in finem. Ipſum ergo pſalmi textũ vide
amus: Qui mihi videtur aduerſus hereti-
cos cantãdus: qui cõmemorando ⁊ exag-
gerando multoꝝ in eccleſia peccata: quaſi
apud ipos iuſti aut omnes aut plures ſint:
ab vnius eccleſie vere matris vberibꝰ nos
auertere atq; arripere moliũtur: affirman-
tes qḋ apud ipſos ſit chriſtus: et quaſi pie
ſtudioſeq; admonẽtes: vt ad eos trãſeun-
do tranſmigremꝰ ad chriſtũ: quẽ ſe habere
mentiunt. Notũ eſt aũt chriſtũ in ꝓpheti
cũ multis nominibꝰ allegorice inſinuaret:
etiam montẽ appellatũ. Reſpondendũ eſt
itaq; iſtis: ⁊ dicendũ:

In domino cõfido: quõ dici
tis anime mee: trãſmigra in
montes ſicut paſſer. Unum
montẽ teneo: in quo cõfido: quõ dicitis vt
ad vos tranſeã tanq̄ multi ſint chriſti: Aut
ſi vos montes eſſe dicitis per ſupbiã: opor
tet quidẽ eſſe paſſerem pennatũ virtutibus
⁊ ꝑceptis dei. Sed ea ipſa ꝓhibent volare
in iſtos montes: ⁊ in ſuperbis hominibus
ſpem collocare. Habeo domũ vbi requi-
eſcam: q; in domino cõfido. Nam ⁊ paſſer
inuenit ſibi domũ: Et factus eſt dominus
refugiũ pauperi. Dicamꝰ ergo tota fidu-
cia: ne dum chriſtũ apud hereticos queri-
mus: amittamus. In domino ꝯfido: quo-
modo dicitis anime mee: trãſmigra ĩ mõ-
tem ſic paſſer. Qm̃ ecce peccatores
†tetenderũt arcũ: parauerũt ſagittas
ſuas ĩ pharetra: vt ſagittent† ĩ obſcu
ra luna rectos corde. Terrores iſti ſũt
cõminantiũ nobis de peccatoribus: vt ad
ſe tanq̄ ad iuſtos trãſeamꝰ. Ecce inquiũt:
peccatores tetẽderũt arcũ. Credo ſcriptu-
ras: quas illi carnaliter interꝑtando: vene
natas inde ſentẽtias emittũt. Parauerũt
ſagittas ſuas ĩ pharetra: eadẽ v̄ba ſc; que
ſcripturaꝝ auctoritate iaculaturi ſũt: ĩ cor-

Alia lr̃a. † intenderũt.
Alia lr̃a. † in obſcuro.

Adeo manifeſtat huius pſalmi expoſitio catholicam eccleſiam veritatem contra noſtri temporis ... ut nihil magis

dis occulto ꝑauerũt: Ut ſagittent ĩ obſcu/
ra luna rectos corde: vt cũ ſenſerint eccl̃ie
lumẽ ꝓpter multitudinẽ imperitoꝝ ⁊ car/
naliũ obſcurato: nõ ſe poſſe ꝯuinci: corrũ/
punt bonos mores colloquijs malis. Sed
ꝯtra oẽs iſtos terrores dicẽdũ eſt: In dño
confido. Luna võ q̄ congruẽter ſignificet
eccleſiã: memini me ꝓmiſiſſe in h̃ pſalmo
cõſideraturũ. Due ſunt de luna opiniones
ꝓbabiles. Haꝝ aũt q̄ vera ſit aut nõ: oĩno
aut difficillime arbitror poſſe hoĩem ſcire.
Cũ eñ q̄rit̃ vñ lumẽ habeat: alij dicũt ſuũ
hr̃e: ſ3 globũ eiꝰ dimidiũ lucere: dimidiũ aũt
obſcuꝝ eſſe: Dũ aũt mouet̃ in circulo ſuo:
eandẽ partẽ q̄ lucet: paulatim ad terras cõ
uerti: vt videri a nobis poſſit: et iõ ꝑus q̄ſi
corniculatã apparere. Nã ⁊ ſi facias pilam
ex dimidia ꝑte candidã: et ex dimidia ob/
ſcurã: ſi eã partẽ q̄ obſcura ẽ: añ oculos ha
beas: nihil candoris vides. Et cũ ceperis
illã candidã partẽ ante oculos ꝯuertere: ſi
paulatim facias: ꝑmo cornua cãdoris vi/
debis: deinde paulatim creſcit: donec tota
ꝑs candẽs opponat̃ oculis: ⁊ nihil obſcu/
re alteriꝰ ꝑtis videat̃. Qd̃ ſi ꝑſeueres ad/
huc paulatim ꝯuertere: incipit obſcuritas
apparere ⁊ cãdor minui: donec iterum ad
cornua redeat: et poſtremo totꝰ ab oculis
auertat̃: ac rurſus obſcura illa ꝑs ſola poſ/
ſit videri. Qd̃ fieri dicũt: cũ lumẽ lune vi/
det̃ creſcere vſq͂ ad q̄ntãdecimã lunã: Et
rurſus vſq͂ ad triceſimã minui ⁊ redire ad
cornua: donec penitꝰ nihil ĩ ea lucis appa/
reat. Scd̃m hãc opinionẽ luna ĩ allegoria
ſig̃t eccleſiã. Qd̃ ex ꝑte ſpũali lucet eccl̃ia:
ex ꝑte aũt carnali obſcura ẽ. Et aliq̄ñ ſpiri
tualis ꝑs ĩ bonis opibꝰ apparet hoĩbꝰ: ali/
q̄ñ aũt in ꝯſcia latet ac deo tñmõ nota ẽ:
cũ ſolo corꝑe apparet homibꝰ: Sicut ꝯtin/
git: cũ oramꝰ ĩ corde: ⁊ q̄ſi nihil agere vide
mur: dũ nõ ad terrã: ſ3 ſurſum cor hr̃e iube/
mur ad dñm. Alij aũt dicũt nõ hr̃e lunã lu
men ꝓpriũ: ſed a ſole illuſtrari: S3 q̄ñ cum
illo eſt: eã partẽ ad nos hr̃e q̄ nõ illuſtrat̃: ⁊
ideo nihil ĩ ea lucis videri. Cũ aũt incipit
ab illo r̃cedere: illuſtrari ab ea etiã ꝑte quã
habet ad terrã: ⁊ neceſſario incip̃e a corni/
buſ: donec fiat q̄ntadecima ꝯtra ſolẽ. Tũc
eñ ſole occidẽte orit̃: vt quiſq͂ occidentẽ
ſolẽ obſeruauerit: cũ eũ ceperit nõ videre:
cõuerſus ad orientẽ lunã ſurgere videat:
Atq͂ inde ex alia ꝑte cũ ei cepit ꝓpinqua/
re: illã ꝑtẽ ad nos cõuertere q̄ nõ illuſtrat̃:
donec ad cornua redeat: atq͂ inde oĩno ſi

apparet: q2 tũc illa ꝑs q̄ illuſtrat̃: ſurſũ eſt
ad celum: ad terrã aũt illa quã radiare ſol
nõ põt. Ergo ⁊ ſm̃ hãc opinionẽ luna ĩtel/
ligit̃ eccl̃ia: q2 ſuũ lumẽ nõ habeat: ſed ab
vnigenito dei filio: q̄ multis locis ĩ ſanctis
ſcripturis allegorice ſol appellatus eſt: illu
ſtrat̃. Quẽ neſciẽtes et cernere nõ valẽtes
heretici quidã: ad iſtũ ſolẽ corporeũ ⁊ viſi
bilẽ: qd̃ cõmune lumẽ eſt carnis hoĩm atq͂
muſcarũ: ſenſus ſimpliciũ conant̃ auerte/
re: ⁊ nõnulloꝝ auertũt: Qui q̄ diu nõ pñt
interiorẽ lucẽ veritatis mẽte ꝯtueri: ſimpli
ci fide catholica ꝯtenti eẽ nolũt: Que vna
ꝑuulis ſalus ẽ: quo vno lacte ad firmitatẽ
ſolidioris cibi certo robore ꝑuenit̃. Queli
bet g̃ duaꝝ iſtaꝝ opinionũ vera ſit: ꝯgruẽ/
ter accipit̃ allegorice luna: eccl̃ia. Aut ſi in
iſtis obſcuritatibꝰ magis negocioſis q̄ fru
ctuoſis: exercere animũ: aut nõ libet: aut ñ
vacat: aut animꝰ ip̃e nõ valet: ſatis ẽ lunã
popularibꝰ ocl̃is intueri: ⁊ nõ q̄rere obſcu
ras cãs: ſ3 cũ omibꝰ ⁊ incremẽta eiꝰ ⁊ ꝯple/
menta et detrimẽta ſentire. Que ſi ꝓpterea
deficit vt renouet̃: etiã ipi impite multitu/
dini demõſtrat eccl̃ie figurã: in q̄ credit̃ re/
ſurrectio mortuoꝝ. Deinde q̄rendũ eſt: q̄d
in h̃ pſalmo accipiat̃ obſcura luna: in qua
pctõres ſagittare ꝑauerunt rectos corde.
Nõ eñ vno mõ dici obſcura luna põt: Nã
⁊ cũ finit̃ mẽſtruis curſibꝰ: ⁊ cũ eius fulgor
nubilo interpolat̃: ⁊ cu3 plena deficit: dici
põt obſcura luna. Põt g̃ ⁊ de ꝑſecutoribꝰ
martyrũ intelligi: qd̃ ſagittare voluerit in
obſcura luna rectos corde: Siue adhuc in
eccl̃ie nouitate: q2 nõdũ terr̃ maior effulſe/
rat ⁊ gentiliũ ſupſtitionũ tenebras vicerat:
Siue liguis blaſphemoꝝ ⁊ chriſtianoꝝ no
mẽ male diffamãtiũ: q̄ſi nebulis cum terra
obtegeret̃: videri ꝑſpicua luna nõ poterat:
id eſt eccl̃ia: Siue ipoꝝ martyꝝ cedibus ⁊
tãta effuſiõe ſanguis: tanq͂ illo defectu et
obſcuratõe q̄ cruentã faciẽ luna videt̃ oſtẽ
dere: a noĩe chriſtiano deterrebant̃ infirmi.
In q̄ terrore v̄ba doloſa ⁊ ſacrilega iacula
bant̃ pctõres: vt etiã rectos corde ꝑuerte/
rent. Poteſt et de his peccatoribus intel/
ligi quos eccleſia continet: quod tũc inuẽ/
ta occaſione huius lune obſcure: multa cõ
miſerunt: que nobis opprobria nunc obij/
ciunt̃ ab hereticis: cum eoru3 auctores ea
feciſſe dicitur. Sed quoquo modo ſe ha/
beat quod in obſcura luna factũ eſt: nunc
catholico nomie toto orbe diffuſo atq͂ ce/
lebrato: quid mihi eſt in cognitis pertur/

bari: In dn̄o enī cōfido: Nec audio dicē-
tes anime mee: tranſmigra in montes ſicut
paſſer. Qm̄ ecce peccatores intēderūt ar
cū: vt ſagittēt i obſcura luna rectos corde.
Aut ſi ⁊ illis nūc luna videt̄ obſcura: q̄ꝛ in-
certū volūt efficere q̄ ſit catholica: ⁊ eā pec
cat̄ carnaliū hoim̄ q̄s mltos ptinet: conāt̄
arguere: q̄d ad eū ptinet q̄ v̄e dicit: in dn̄o
cōfido: Qua voce ſe q̄ſq̄ ⁊ frumentū eſſe
oñdit: ⁊ vſq̄ ad vētilatiōis tp̄us paleas to
lerabilit̄ ſuſtinet: In dn̄o ḡ cōfido. Illi ti-
meāt: q̄ ꝯfidūt i homie: ⁊ de p̄te hois ſe eſſe
negare nō pn̄t: p cui⁹ canos iurāt: Et cū in
ſermōe ab eis q̄rit̄ cui⁹ cōmuniōis ſint: niſi
de p̄te illi⁹ ſe eſſe dicāt: nō pn̄t agnoſci. Hic
q̄d iſti faciūt: cū illis ꝯmemorant̄ tā innu-
merabilia ⁊ quotidiana pctā: ⁊ ſcelera eoꝝ
q̄b⁹ plena ē illa ſocietas: Nūquid pn̄t dice
re: in dn̄o ꝯfido: quō dicit̄ aīe mee trāſmi-
gra i mōtes ſic̄ paſſer: Nō. n. ꝯfidūt i dn̄o:
q̄ tūc eē dicūt ſancta ſacr̄a ſi p ſctōs hoies
dent̄. Itaq̄ cū ab eis q̄rit̄ q̄ ſūt ſancti: eru-
beſcūt dicere: nos ſum⁹. Qui etiā ſi nō eru
beſcant h̄ dicere: hi q̄ audiūt ꝓ ipis erube-
ſcūt. Itaq̄ iſti cogūt eos qui accipiūt ſac̄-
mēta: ſpē ſuā i hoie ponere: cui⁹ coꝛ videre
nō pn̄t: Et maledict⁹ ois qui ſpē ſuā ponit
i homie. Quid ē enī dicere: ego q̄d do ſcm̄
eſt: niſi ſpē tuā in me pone: Quid ſi non es
ſanct⁹: Oñde coꝛ tuū: Q̄d ſi nō poteſ: vbi
videbo q̄d ſanct⁹ es: An forte dices quod
ſcriptū ē: Ex opib⁹ eoꝝ cog̃ſcetis eos. Ui-
deo plane mira opa: quotidianas violen-
tias circūcellionū ſub epis ⁊ p̄ſb̄ris ⁊ duci
bus circūquaq̄ volitare: ⁊ terribiles fuſteſ
iſraelis vocari: q̄ hoies q̄ nūc viuunt: quo
tidie vidēt ⁊ ſentiūt: Machariana v̄o tpa
de quib⁹ inuidiā faciūt: ⁊ plurimi viderūt:
⁊ nemo nūc videt. Et quiſq̄s ea vidit ca-
tholic⁹: potuit dicere ſi dei ſeru⁹ eſſe vellet:
In dn̄o ꝯfido. Quod ⁊ nūc dicit: cū mlta
q̄ non vult: in eccl̄ia videt: q̄ ſe intra illa re-
tia plena piſcib⁹ bonis ⁊ malis natare ad-
huc ſentit: donec ad finē maris veniat̄: vbi
mali ſegregent̄ a bonis. Iſti aūt q̄d rn̄dēt:
ſi alicui illoꝝ dicat ille quē baptizant: quō
me iubes p̄ſumere: Nā ⁊ ſi dātis ⁊ accipiē-
tis ē meritū: ſit dātis dei: ⁊ accipiētis ꝯſcie
mee. Hec enī duo nō mihi incerta ſūt: bo-
nitas illi⁹: et fides mea. Quid te int̄ponis
de q̄ certū ſcire nihil poſſum: Sine me dice
re: In dn̄o ꝯfido. Nā ſi in te ꝯfido: vn̄ cō-
fido ſi nihil mali iſta nocte feciſti: Poſtre-
mo ſi vis vt credā tibi: nūquid poſſum am

pli⁹ q̄ꝫ de te credere: Un̄ ḡ ꝯfido i eis quib⁹
heri cōicaſti: ⁊ hodie ꝯmuni cas: ⁊ cras cō
municabis: vtrū vel iſto triduo nihil mali
cōmiſerint: Q̄d ſi nec te nec me polluit q̄d
neſcimus: q̄ cā eſt vt rebaptizes eos q̄ tpa
traditiōis ⁊ Machariane iudicie nō noue-
rūt: Que cā eſt vt chriſtianos de Meſopo
tamia veniētes: q̄ Ceciliani ⁊ Donati nec
nomē audierūt: rebaptizare audeas: ⁊ ne-
ges eſſe chriſtianos: Si aūt illos polluunt
aliena peccata q̄ neſciūt: te ne reū facit: q̄c-
quid p ſingulos dies in p̄te v̄ra te neſciēte
ꝯmittit̄: Impatoꝝ ꝯſtitutionē fruſtra obij-
citis catholicis: cū in v̄ris caſtris puati fu-
ſtes igneſq̄ ſic ſeuiāt: Ecce quo lapſi ſunt:
Qui cum viderent̄ i catholica pctōres: nō
potuerūt dicere: In dn̄o ꝯfido: et ſpē ſuā i
hoie poſuerūt. Q̄d oino dicerēt: ſi nō ipſi
tales eſſent: q̄les illos putabāt: a q̄b⁹ ſacri-
lega ſupbia ſepare ſe velle finxerūt. Dicat ḡ
aīa catholica: In dn̄o cōfido: quō dicitis
aīe mee: trāſmigra i mōtes ſic̄ paſſer. Qm̄
ecce pctōres intēderūt arcū: parauerūt ſa-
gittas ſuas in pharetra: vt ſagittēt i obſcu-
ra luna rectos corde: Et ſermonē ab ipſis
cōuertat ad dn̄m: ⁊ dicat: Qm̄ que p
feciſti deſtruxerūt: Et h̄ dicat: nō ꝯtra
iſtos ſolos: ſ ꝯtra oēs hereticos. Oēs enī
quātū in ipis eſt: deſtruxerūt laudē quā ex
ore infantiū ⁊ lactētiū pfecit de⁹: dū q̄ſtio-
nib⁹ vanis ⁊ ſcrupuloſis exagitant paruu-
los: ⁊ nutriri fidei lacte non ſinūt. Quaſi ḡ
dictū ſit huic aīe: q̄re iſti tibi dicūt: trāſmi-
gra i mōtes ſic̄ paſſer: q̄re te de pctōrib⁹ ter-
rēt: q̄ intēderūt arcū ad ſagittādos i obſcu
ra luna rectos corde. Reſpōdet: Idō vtiq̄
me terrēt: Qm̄ q̄ pfeciſti: deſtruxerūt. Ubi:
niſi in cōuēticulis ſuis: vbi puulos ⁊ inte-
rioris lucis ignaros: nō lacte nutriūt: ſ ve-
nenis necāt: Iuſt⁹ aūt q̄d fecit: Si vos
Machari⁹: ſi vos Cecilian⁹ offendit: chri-
ſtus q̄d vobis fecit: q̄ dixit: Pacē meā do
vobis: pacē meā relinquo vobis: quā vos
nefanda diſſenſiōe violaſtis. Chriſtus q̄d
vobis fecit: q̄ traditorē ſuū tāta patiētia p-
tulit: vt ei p̄mā euchariſtiā cōfectā manib⁹
ſuis ⁊ ore ſuo ꝯmēdatā: ſicut ceteris aplis
traderet: Quid vobis fecit chriſt⁹: q̄ eun-
dē traditorē ſuū quē diabolū noiauit: q̄ an̄
traditionē dn̄i: nec loculis dn̄icis fidē po-
tuit exhibere: cū ceter̄ diſciplis ad p̄dicā-
dū regnū celoꝝ miſit: vt demōſtraret dona
dei puenire ad eos q̄ cū fide accipiūt: etiā ſi
talis ſit p quem accipiūt: q̄lis Judas fuit:

Dñs i templo ſcõ ſuo: Ita võ: ſicͭ
Apoſtolꝰ dicit: Tẽplũ eñ dei ſanctũ ẽ: qḋ
eſtis vos. Quiſq̃s templũ dei violauerit:
diſpdet illũ deꝰ. Templũ eñ dei violat: q̃
violat vnitatẽ. Nõ eñ tenet caput: ex quo
totũ corpꝰ ↄnexũ ⁊ ↄpactũ p oẽm tactũ ſb
miſtratiõis: ſcḋm opationẽ in mẽſurã vniuſ-
cuiuſq; ptis: incremẽtũ corpis facit: i edifi
cationẽ ſui in caritate. In h tẽplo ſctõ ſuo
dñs ẽ: qḋ ↄſtat multis mẽbris ſuis: ſua q̃q;
officia gerentibꝰ: in vnã edificationẽ cari-
tatis ↄſtructis: Qḋ violat: q̃ſq̃s cã pncipa
tus ſui: a catholica ſocietate diſſugit: Dñs
in tẽplo ſancto ſuo. Dñs in celo ſedes
eiꝰ. Si celũ acceperis iuſtũ: ſicͭ terrã acci-
pis pctõrẽ: cui dictũ eſt: Terra es ⁊ i terrã
ibis: qḋ dictũ ẽ: Dñs i tẽplo ſcõ ſuo: repe-
titũ intelligis: dũ dictũ ẽ: dñs i celo ſedes
eiꝰ. Oculi eiꝰ i pauperẽ reſpiciũt:
Quippe cui derelictꝰ ẽ paup: Et q̃ factꝰ eſt
refugiũ paupi: Et iõ ſeditiões oẽs ⁊ tumul
tus infra iſta retia donec pducant ad litꝰ:
de quibus nobis i pnicie ſuam ⁊ ad noſtrã
correctiõez inſultãt heretici: p eos homies
fiũt: q̃ paupes chriſti eẽ nolũt. Sz nũquid
ab eis q̃ hoc eſſe volũt: auertũt oculos dei:
Oculi eñ eiꝰ i pauperẽ reſpiciũt. Nũquid
metuẽdũ ẽ: ne i turba diuitũ paucos pau-
peres videre nõ poſſit: q̃s in ecclĩe gremio
catholice cuſtoditos enutrit: Palpebre
eius interrogant filios hoĩm. Hic
filios hoĩm: illa regula libẽter acceperim:
de veteribꝰ regeneratos p fidẽ: Hi quippe
quibuſdã ſcripturaꝝ locis obſcuris: tanq̃
clauſis oculis dei exercent: vt q̃rãt: Et rur
ſus q̃buſdã locis manifeſtis: tanq̃ apertis
oculis dei illumiant: vt gaudeãt. Et ita in
ſanctis libris crebra optio atq; adaptio tan
q̃ palpebre ſũt dei: Que interrogãt: id eſt q̃
pbãt filios hoĩm: q̃ neq; fatigant rerũ ob-
ſcuritate: ſ exercent: neq; inflant cogniti-
one: ſ ↄfirmãt. Dñs iterrogat iuſtũ
⁊ impiũ: Quid ẽ metuimꝰ ne aliq̃d nob
obſint impij: ſi forte nobiſcũ ſacramẽta nõ
ſincero corde cõicant: qñ ille iterrogat iu-
ſtũ ⁊ impiũ: Qui aũt diligit iniq̃tatẽ
odit aĩaz ſuã. Id eſt nõ ei q̃ credit deo: ⁊
ſpẽ ſuã nõ ponit i homie: ſed tñ aĩe ſue no
cet dilector iniq̃tatis. Pluit ſup pec-
catores laqueos: Si nubes generalit
pphe itelligunt ſiue boni ſiue mali: q̃ etiaz
pſeudo pphe appellant: ſic ordinant pſeu-
do pphe a dño deõ: vt de his laqueos ſup
pctõres pluat. Nõ eñ q̃ſq̃ i eos ſectãdos
incidit niſi pctõr: ſiue ad pparationẽ extremi
ſupplicij: ſi pſeuerare in peccãdo maluerit:
ſiue ad deſuadẽdã ſupbiã: ſi aliq̃n deũ cu-
ra ſinceriore q̃ſiuerit. Si aũt nubes nõ niſi
boni ⁊ veri pphe intelligunt: ⁊ de his ma-
nifeſtũ ẽ ſup pctõres laqueos pluere deũ:
q̃uis de his etiã pios ad fructificãdũ irri-
get. Quibuſdã inq̃t Aplus ſumꝰ odor vi-
te in vitã: quibuſdã odor mortis in mortẽ.
Nõ eni pphe tñ: ſ oẽs v̓bo dei aĩas irrigã
tes: nubes dici pñt. Qui cũ male intelligũ
tur: pluit deꝰ ſup pctõres laqueos. Cũ aũt
bene intelligũt: fecũdat pectora pioꝝ atq;
fideliũ: Sicͭ exẽpli grã: qḋ ſcptũ ẽ: Et erũt
duo in carne vna: ſi ad libidinẽ q̃ſq; inter-
ptet: laqueũ pluit ſup pctõres. Si aũt intel
ligas ſicͭ ille q̃ ait: Ego aũt dico i chriſto ⁊ i
eccl̃ia: imbrẽ pluit ſup fertilẽ terrã. Eadem
aũt nube: id eſt diuina ſcriptura: vtrũq; fa
ctũ eſt. Itẽ dñs dicit: Nõ qḋ intrat i os ve
ſtrũ: vos coinq̃nat: ſ qḋ exit ab ore. Audit
h pctõr: et gulã parat voracitati: Audit h
iuſtꝰ: ⁊ a ciboꝝ diſcernẽdoꝝ ſupſtitiõe mu-
nit. Et hinc igit eadẽ ſcripturaꝝ nube: pro
ſuo cuiuſq; merito: ⁊ pctõri pluuia laq̃oꝝ:
⁊ iuſto pluuia vbertatis infuſa ẽ. Ignis
⁊ ſulphur ⁊ ſpũs pcellaꝝ ps calicis
eoꝝ. Hec pena eoꝝ ẽ atq; exitꝰ: p q̃s blaſ-
phemat nomẽ dei: vt prio cupiditatũ ſuaꝝ
igne vaſtent: deinde maloꝝ operũ fetore: a
cetu btõꝝ abijciant: poſtremo arrepti atq;
ſbmerſi: ineffabiles penas luãt. Hec ẽ eñ
ps calicis eoꝝ: ſicͭ iuſtoꝝ calix tuꝰ inebriãs
q̃ pclarꝰ ẽ. Inebriabũt eñ ab vbertate do
mus tue. Calicẽ aũt ppterea puto appella-
tum: ne q̃d pter modũ atq; menſurã: vel in
ipis peccatoꝝ ſupplicijs p diuinã puiden-
tiã arbitremur. Et iõ tanq̃ rationẽ reddẽs
quare id fiat: ſubiecit. Qm iuſtꝰ do-
minꝰ: ⁊ iuſticias dilexit: Non fruſtra
pluralit: q: homies dicit: vt p iuſtis: iuſti-
cie intelligant poſite. In multis eñ iuſtis
q̃ſi multe iuſticie vident eſſe: cũ ſit vna dei
cuiꝰ oẽs pticipant: Tanq̃ ſi vna facies in-
tueat plura ſpecula: qḋ in illa ſingulare ẽ:
de illis pluribꝰ pluralit reddit. Propterea
rurſus ad ſingularitatez ſe refert dicendo: Alia lra.
Equitatẽ vidit facies eiꝰ: Fortaſſe p t vultus.
eo ſit poſitũ eq̃tatẽ vidit facies eiꝰ: ac ſi di-
ceret: equitas viſa ẽ in facie eiꝰ: id eſt i eius
noticia. Facies eñ dei: eſt potẽtia qua di-
gnis inoteſcit: Aut certe equitatẽ vidit fa-
cies eius: q: nõ ſe pbet cognoſcendũ ma-
lis: ſ bonis: ⁊ ipa ẽ equitas. Si quis aũt

lunā: ſynagogā vult intelligere: ad paſſiōꝫ dn̄i referat Pſalmum: et de Judeis dicat: Qm̄ q̄ pfeciſti: deſtruerūt. Ac de ip̄o dn̄o: Juſt⁹ aūt q̄d fecit: Quē tanq̄ deſtructorē leg̃ arguebāt. Cui⁹ p̄cepta puerſe viuēdo ⁊ ea ↄtēnendo ac ſua ſtatuēdo deſtruxerāt: Ut ip̄e dn̄s ſm̄ hoīem loq̄t̃ vt ſolet: dicēs: In dn̄o ↄfido: quō dicitis aīe mee trāſmi- gra i mōtes ſic̄ paſſer: ꝓpter terrores ſcꝫ eo rū q̄ illū app̄hēderet ⁊ crucifigere cupiebāt. Cū pctōres ſagittare volētes rectos corde: id eſt q̄ xp̄o crediderāt: In obſcura luna: id eſt repleta pctōrib⁹ ſynagoga: nō abſur de intelligit̃. Cui cōgruit ⁊ qḋ dr̄: Dn̄s i tē plo ſcō ſuo: dn̄s i celo ſedes ei⁹: id eſt v̄bū in hoīe: vel ip̄e fili⁹ hoīs q̄ in celis ē. Oculi eius i pauperē reſpiciūt: Aut quē ſuſcepit ſm̄ deū: aut ꝓpter quē paſſus ē ſm̄ hoīem. Palpebre ei⁹ interrogāt filios hoīm. Oper tionē atq̄ adaptionē oculoꝝ: qḋ noīe pal pebraꝝ ꝓbabile ē poſitū: mortē reſurrecti onēq̄ ei⁹ accipe poſſum⁹: vbi ꝓbauit filios hoīm diſcip̄los ſuos: ⁊ territos ſua paſſiōe et reſurrectiōe letificatos. Dn̄s interrogat iuſtū ⁊ impiū: iā de celo gubernās eccleſiā. Qui aūt diligit iniq̄tatē: odit animā ſuam. Quare h̄ ita ſit: ↄſeq̄ntia docēt: Pluit eīm ſup pctōres laq̄os: Scd̄m ſupiorē expoſi tionē accipiēdū: Et oīa cetera vſq̄ ad finē pſalmi. ¶ Explicit Tractat⁹ de pſ̄. X.

¶ Incipit Tractatus de pſ̄. XI.

In fine ꝓ octaua: pſ̄ Dauid.

Octauū diē iudicij poſſe intelligi i. vj. pſ̄. dictū ē. Pōt ⁊ ꝓ octauo intelligi ꝓ eterno ſeculo: qḋ poſt h̄ temp⁹ qḋ ſeptē diebus voluit̃: dabit̃ ſanctis.

Saluū me fac dn̄e: qm̄ defe- cit ſanct⁹: Id eſt nō inueniet̃: ſic̄ loq̄mur cū dicim⁹: defecit frumētū: aut defecit pecunia. Qm̄ diminute ſūt veritates a filijs hoīm. Ueritas vna eſt: q̄ illuſtrant̃ aīe ſcē. Sꝫ qm̄ mlte ſūt aīe: in ip̄is multe veritates dici pñt: ſic̄ ab vna facie: multe in ſpeculis imagines apparēt. ¶ Uana locuti ſūt vnuſq̄ſq̄ ad ꝓxi mū ſuū. Proximū oēm hoīeꝫ oportet in telligi: q̄ȝ nemo ē cū q̄ ſit opandū malū. Et dilectio ꝓximi malū nō opat̃. Labia do loſa i corde: ⁊ corde locuti ſunt † va na. Q̄ȝ bis ait: in corde et i corde: duplex cor ſignificat. ¶ Diſpdat dn̄s vniuer ſa labia doloſa. Uniuerſa dixit: ne q̄s ſe exceptū putet: ſic̄ Ap̄ls dic̄: In oēꝫ aīaꝫ hoīs opantis malū: Iudei p̄mū et Greci.

[Ali]a lr̄a. [n]ō habet

Liguā magniloquā: Linguā ſupbāꝫ. Qui dixerūt: linguā noſtrā ma gnificabim⁹ labia nr̄a † apḋ nos ſūt: q̄s nr̄ dn̄s eſt: Supbi hypocrite ſignifi cant̃: i ſmone ſuo ſpem ponētes ad hoīes decipiēdos: ⁊ deo nō ſbditi. Propter miſeriā inopū ⁊ gemitū pauperū: nūc exurgā dicit dn̄s. Ita eīm ꝓplīn ſuū ip̄e dn̄s i euāgelio miſerat⁹ eſt: qḋ rectorē nō hr̄et: cuꝫ bn̄ poſſet obtēperare. Un̄ etiā dicit in euāgelio: Meſſis mlta: oparij aūt pauci. Hoc aūt ex pſona dei p̄ris accipiē dum eſt: qui ꝓpter inopes ⁊ paupes: id eſt inopia et pauptate bonoꝝ ſpūaliū egētes: filiū ſuū dignat⁹ ē mittere. Inde autē inci pit ſermo ei⁹ apud Mattheū in mōte: cuꝫ dicit: Bt̄i paupes ſpū: qm̄ ip̄oꝝ eſt regnū celoꝝ. ¶ Ponā in ſalutari: Non dixit q̄d ponat. Sed i ſalutari: in chriſto accipi endū eſt: ſm̄ illud: Qm̄ viderūt oculi mei ſalutare tuū. Et iō intelligit̃ i illo poſuiſſe: qḋ ad miſeriā inopū auferendā: ⁊ ↄſolādū gemitū pauperū ꝑtinet. Fiducialr̄ agā in eo. Scd̄m illud in euangelio: Erat eīm docens eos tanq̄ poteſtatē hn̄s: nō tanq̄ ſcribe eoꝝ. ¶ Eloq̄a dn̄i eloq̄a caſta. Hec pſona ꝓphe eſt: Eloq̄a dn̄i eloq̄a ca ſta. Caſta dic̄: ſine corruptiōe ſimulatiōis. Multi eīm p̄dicāt veritatē nō caſte: q̄ȝ vē dūt illā p̄cio ↄmoditatū h⁹ ſeculi. De tali b⁹ dic̄ Ap̄ls: qḋ xp̄m annūciarēt nō caſte. Argentū igne examiatū terre. Ipſa eloq̄a dn̄i: p tribulatōnes ꝓbata pctōrib⁹. Purgatū ſeptuplū: Per timorē dei: p pietatē: p ſciāꝫ: p fortitudinē: p ↄſiliū: p i tellectū: p ſapiētiā. Nā ſeptē ſūt etiā btitu dinis grad⁹: q̄s i eodē ſermōe quē habuit in mōte domin⁹ exequit̃ κατα Matheū: Beati paupes ſpū: bt̄i mites: bt̄i lugētes: bt̄i q̄ eſuriūt ⁊ ſitiūt iuſticiā: bt̄i miſicordes bt̄i mūdo corde: bt̄i pacifici. De q̄b⁹ ſentē tijs ſeptē: totū illū ſermonē ꝓlixū dictū eē aīaduerti pōt. Nā octaua: vbi dictū ē: bt̄i q̄ pſecutiōeꝫ patiunt̃ ꝓp̄t̃ iuſticiā: ip̄m ignē ſig̃t: quo ſeptēplicit̃ ꝓbat̃ argētū. Qui ſer mo cū termiat⁹ eſſet: dictū eſt: Erat eīm do cēs eos tanq̄ poteſtatē hn̄s: nō tanq̄ ſcri be eoꝝ. Qḋ ꝑtinet ad id qḋ in hoc pſalmo dictū ē: Fiducialit̃ agā in eo. ¶ Tu dn̄e ſeruabis nos ⁊ cuſtodies nos a ge neratiōe hac ieternū. Hic tāq̄ iopes et paupes: ibi tanq̄ opulentos ⁊ diuites. ¶ In circuitu impij ambulāt: Id eſt i tp̄aliū reꝝ cupiditate: q̄ ſeptē dieꝝ repeti-

Alia lr̄a. † a nobis.